

LEKCJE PŁYNĄCE Z ŻYCIA SALOMONA

W drugim rozdziale pierwszej Księgi Królewskiej czytamy, że Salomon rozpoczął swoje rządy od zamordowania swojego przyrodniego brata Adoniasza (1Krl 2:19-27), kuzyna Joaba (1Krl 2:28-35) i Szimejgo (1Krl 2:36-46). Cóż to za dziwny pomysł na rozpoczęcie rządów! To właśnie Dawid, mąż według Bożego serca, zasugerował to wszystko Salomonowi i to postawiło go na drodze do zguby! Taki właśnie jest rezultat nie usuniętej goryczy, przez którą tak wielu ludzi jest pokalanych. Jednakże Salomon wciąż był przekonany, że Bóg będzie go błogosławił pomimo tego wszystkiego co zrobił (1Krl 2:45). Zobacz jak bardzo można zostać zwiedzonym!

Jeśli rozpoczniesz na złej drodze, to potem tylko oddalasz się coraz bardziej od Boga! Następnie Salomon poślubił poganę, córkę Faraona. Gdyby Dawid, te ostatnie lata swojego życia poświęcił na doradzenie Salomonowi jaką żonę powinien wybrać, a nie jak załatwić wrogów, to jakże inaczej mogłoby się potoczyć życie Salomona. Jakie ty dajesz rady swoim dzieciom? Jakie są priorytety w twoim życiu?

W pierwszej Księdze Królewskiej 3:3 czytamy, że Salomon miłował Pana..., ale... składał też ofiary pogańskim bożkom i spalał im kadzidła na wzgórzach. Cóż za paradoks! Salomon w wyniku tych kompromisów niszczy samego siebie. On żył podwójnym życiem - jednym w świątyni, a drugim prywatnie. Niestety, tak właśnie żyje dzisiaj wielu chrześcijan, którzy głośno wyrażają miłość do Pana, ale prywatnie żyją w grzechu i nieprawości. Z czasem, ich małe grzeszki przeradzają się w wielkie odstępstwa i niszczą nie tylko ich samych.

Salomon siedem lat budował świątynię Pana (1Krl 6:38) a trzynaście lat swój dom (1Krl 7:1). Widzimy więc co było dla niego istotniejsze!!! Jest to typowe dla wielu ludzi, którzy pełnią służbę chrześcijańską. Oni mogą nawet dobrze wykonywać pracę dla Pana, ale ich priorytetem zawsze jest ich własny dom i komfort życia. Dzięki głoszeniu ewangelii stali się zamożni, ale Boża praca i Boży Dom są dla nich zawsze drugorzędne.

Odstępstwo Salomona było stopniowe, jak każde odstępstwo. Rozpoczął od mordowania ludzi. Mógł się wtedy nie zgodzić się ze swoim ojcem i odmówić zabicia Joaba i Szimejgo. Mógł również przebaczyć Adoniaszowi i pozwolić mu żyć. Ale gdy Salomon zaczął staczać się w dół, to nachylenie stawało się coraz bardziej strome. Następnym krokiem było poślubienie córki Faraona - z pewnością z powodu jej bogactwa. Następnie spędził trzynaście lat na budowaniu własnego domu. Wszystko to robił, pomimo tego, że Bóg dał mu wielką mądrość.

Już wielokrotnie widziałem u chrześcijańskich pracowników pociąg do świata od samego początku ich chrześcijańskiego życia. Tacy zaczynają szukać własnych korzyści od samego początku swojej służby. Gdy spotykam ich po latach, to widzę, że stali się ekspertami w zaspokajaniu samych siebie.

Jednakże Bóg wciąż kochał swój lud pomimo odstępstwa ich króla. Dlatego gdy ukończono budowę Świątyni to wypełnił ją Swoją chwałą (1Krl 8:10), podobnie jak w dniach gdy Mojżesz ukończył Przybytek. Świątynia Salomona została wprawdzie zbudowana na wzór Przybytku, ale była znacznie od niego większa i okazalsza.

Salomon pomodlił się wtedy piękną modlitwą poświęcenia (1Krl 8:22-61). Pan objawił mu się wtedy po raz drugi i powiedział, że usłyszał jego modlitwę i przykazał mu aby postępował w szczerości serca i prawości, aby jego królestwo było utwierdzone. On również wtedy ostrzegł Izraela, że jeżeli Izrael odwróci się od Jego przykazań i ustaw, to zostanie zgładzony, a świątynia zburzona (1Krl 9:3-9). I dokładnie tak się stało, przyszli Babilończycy, opanowali Judeę i zburzyli świątynię. Bóg ich ostrzegł: „Nie myśl sobie, że możesz żyć jak chcesz, a ja będę ci błogosławił”. Pan nas ostrzega zanim zaczynamy się od Niego odwracać.

W 10 rozdziale pierwszej Księgi Królewskiej czytamy o Królowej Saby, która przybyła do Izraela by spotkać się z Salomonem ponieważ usłyszała o jego niebywalej mądrości. Jednakże pomimo jego światowej sławy jako wybitnego mędrca, Salomon był dwoistą mieszanką. On publicznie zanosił piękne modlitwy, tak jak dzisiaj większość chrześcijan. Jednakże w życiu prywatnym był tak samo bezbożny jak każdy inny człowiek, tak jak dzisiaj jest z większością chrześcijan.

Mógłby on konkurować w pożądliwości z Samsonem, poślubiając 700 żon, a gdyby to było jeszcze za mało, to miał jeszcze 300 kochanek, z których większość była z poganekami (1Krl 11:1-3).

On prawdopodobnie widział każdą z nich raz na trzy lata! To właśnie te kobiety doprowadziły go do odstępstwa i do czczenia pogańskich bożków.

Gdy Salomon się zupełnie odwrócił, Bóg rozgniewał się na niego i powiedział mu, że podzieli jego królestwo na dwie części (1Krl 11:9-13). Jednakże ze względu na Dawida, który był w Bożych oczach bogobojnym mężem, Bóg nie dokonał tego za życia Salomona (1Krl 11:12). Widzimy tutaj jak bardzo dzieci mogą być błogosławione przez wzgląd na bogobojnych rodziców! Bóg nawet wzbudził wrogów by potrząsnąć Salomonem, ale on się nie opamiętał (1Krl 11:14). Gdy Salomon obawiał się, że Jeroboam zbuntuje się przeciwko niemu, to chciał go również zabić (1Krl 11:26-40). Ale później to Jeroboam został królem podzielonego królestwa, a Salomon umarł (1Krl 11:43).

Zac Poonen